

AIN WONDRE STAD

Groningen. Universiteit. Maar ook talloze straten, huizen, bruggen, pleinen waar herinneringen liggen. Bekende oud-RUG-studenten vertellen over hun speciale plek.

✍ ELLIS ELLENBROEK 📷 ELMER SPAARGAREN
📷 PORTRET LENNY OOSTERWIJK

'Ik denk dat het niveau Ben te hoog werd'

'N eef Ben en ik waren twaalf jaar klasgenoten geweest – zes jaar op de lagere school in Barger-Compascuum, zes jaar op de hbs in Emmen – toen we in 1969 allebei naar Groningen gingen om te studeren. Hij had scheikunde gekozen, ik wiskunde.

Ik was een serieuze student en in de beginjaren was sport de enige uitlaatklep. We voetbalden in de zomer met een groepje in het park, later zat ik bij Forward en ik zei ja toen Ben me vroeg voor zaalvoetbal. Begin jaren zeventig begonnen ze bij de ACLO met een interne competitie. Ben gaf vanuit scheikunde een team met wat studenten op, ik was de enige niet-scheikundige. We waren met een man of zeven. De teams hadden de gekste namen. Archibald Flopping Doodles, Yellow Lions. Wij bleven heten zoals Ben het had opgegeven. Team Feringa. Ben zelf heeft maar een paar wedstrijden meegedaan. Na een half jaar moesten we op

Herman Feringa (66); neef van Ben Feringa; gepensioneerd leraar wiskunde van Lyceum De Grundel in Hengelo; studeerde van 1969 tot 1977 wiskunde in Groningen (cum laude afgestudeerd); speciale plek: Sportcentrum waar hij voetbalde in zaalvoetbalteam 'Team Feringa'.

woensdagmiddag in plaats van op vrijdagavond spelen. Die middag werkte hij aan zijn studie, dat had duidelijk voorrang. Maar ik denk eerlijk gezegd ook dat het niveau hem te hoog werd. Wat voetballen betreft dan hè. Ik wil me er niet op voor laten staan, maar als je het mij op de man af vraagt... dan was ik de betere voetballer. Ik heb nog een poosje in twee zaalvoetbalteams gezeten. Ben was vooral heel fanatiek, goed draven en zo. Hij heeft in Barger-Compas, waar hij meestal heenging in het weekend, ook nog wel gevoetbald in een lager elftal.

Hoewel Ben in Groningen stopte met voetballen, bleef Team Feringa nog jaren bestaan. We zijn gepromoveerd naar de hoogste klasse. De samenstelling van het team wisselde geregeld. Wie de naamgever was werd vergeten, maar ik denk dat er bij de ploeggenoten die dit lezen wel een lichtje gaat branden. Mij doet het deugd Ben nu te zien uitblinken in een heel andere allerhoogste klasse, die van de wetenschap.'